

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Черкаській області
Слідчий відділ

вул. Гоголя, 240, м. Черкаси, 18000, тел. (0472) 37-92-44
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_chk@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001740

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ ТА ВИКЛИК ДО СЛІДЧОГО

Відповідно до статей 111-112, 135, 276-278 та глави 11 КПК України повідомляю, що 23.02.2024 у кримінальному провадженні № 22023250000000059 від 14.02.2023 складено письмове повідомлення про підозру громадянину України **Хаймінову Максиму Віталійовичу**, 29.03.1990 року народження, уродженцю м. Єнакієве Донецької області, українцю, зареєстрованому за адресою: Донецька область, м. Єнакієве, вул. 2-га Міська, б. 103, який мешкає на тимчасово окупованій території України, у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 111 КК України.

Також згідно зі статтями 133, 135 КПК України, Хаймінов М. В., 29.03.1990 р. н., викликається на **10 год. 00 хв. 04.03.2024, 05.03.2024 і 06.03.2024** до слідчого відділу УСБУ в Черкаській області за адресою: м. Черкаси, вул. Гоголя, 240, для вручення повідомлення про підозру та допиту як підозрюваного у кримінальному провадженні № 22023250000000059 від 14.02.2023. Наслідки та поважні причини неприбуття особи на виклик визначені статтями 138-139 КПК України.

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Черкаській області
підполковник юстиції**

23.02.2024

Андрій ВОДЯНИК

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Черкаській області

Слідчий відділ

вул. Гоголя, 240, м. Черкаси, 18000, тел. (0472) 37-92-44

www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_chk@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001740

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Черкаси

13 лютого 2024 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Черкаській області підполковник юстиції Водяник Андрій Миколайович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22023250000000059, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових 14 лютого 2023 року за ознаками злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 111 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні злочинів, керуючись ст. ст. 42, 276-278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Хаймінову Максиму Віталійовичу, 29.03.1990 року народження, уродженцю м. Єнакієве Донецької області, українцю, громадянину України, зареєстрованому за адресою: Донецька область, м. Єнакієве, вул. 2-га Міська, б. 103, який мешкає на тимчасово окупованій території України,

про підозру у вчиненні злочинів, передбачених **ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 111 КК України**, тобто у державній зраді – діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, а саме переході на бік ворога в період збройного конфлікту та надання іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України;

та державній зраді – діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, а саме надання іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинене в умовах воєнного стану.

Досудовим розслідуванням встановлено, що згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України

поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (далі – рф) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

У порушення вимог п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09 грудня 1981 року № 36/103, від 16 грудня 1970 року № 2734 (XXV), від 21 грудня 1965 року № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) президент рф владімір путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил російської федерації (далі – зс рф) на територію України.

О 04 год. 30 хв. 24 лютого 2022 року президентом рф володимиром путіним оголошено початок так званої «спеціальної військової операції» проти України з метою проведення «демілітаризації та денацифікації України».

У цей же час військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин указаної території.

Із вказаного часу зс рф спільно зі збройними підрозділами так званої «донецької народної республіки» (створеної у квітні 2014 року у м. Донецьку і яка, відповідно до ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», є терористичною організацією), діючи з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, застосовують засоби ведення війни, заборонені міжнародним правом, вчиняють військову агресію відносно народу України, безпосередньо акти насильства щодо цивільного населення, з метою тероризування населення та поєднані з вбивствами цивільних осіб, а також здійснюють обстріли об'єктів військової та критичної інфраструктури, чим фактично ведуть повномасштабну війну проти України та українського народу.

Так, громадянин України Хаймінов Максим Віталійович, 29 березня 1990 року народження, який був обізнаний про незаконність дій зс рф та збройних підрозділів так званої «днр», усвідомлюючи, що суверенітет України поширюється на всю її територію, Україна є унітарною державою, а територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною, реалізуючи прямий умисел, направлений на вчинення державної зради, усвідомлюючи та передбачаючи невідворотне настання суспільно небезпечних наслідків та бажаючи їх настання, в порушення вимог ст. 65 Конституції України, якою передбачено обов'язок громадян України захищати незалежність та територіальну цілісність України, бажаючи допомогти у проведенні підривної діяльності та зробити свій особистий внесок в насильницьку зміну, повалення конституційного ладу та захоплення державної влади в Україні, а також зміну меж території і державного кордону України, у період після 24 лютого 2022 року, але не пізніше 28 лютого 2022 року, діючи на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності України, перебуваючи у невстановленому досудовим розслідуванням місці, перейшов на бік ворога – російської федерації, в період збройного конфлікту, шляхом вступу на службу до одного з підрозділів військової комендатури так званої «днр», яка є територіальним органом військової поліції і входить до складу зс рф.

У подальшому, у період після 24 лютого 2022 року, але не пізніше 28 лютого 2022 року по 06 березня 2022 року включно Хаймінов М. В., у період збройного конфлікту, діючи на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності України, перебуваючи на посаді рядового одного з підрозділів військової комендатури так званої «днр», яка є

територіальним органом військової поліції і входить до складу зс рф, надавав допомогу російській федерації у проведенні підривної діяльності проти України.

Так, Хаймінов М. В. у складі підрозділів військової комендатури так званої «днр», зокрема, у складі 1 стрілецької роти 2 стрілецького батальйону 109 стрілецького полку військової частини 34494 (адреса: Донецька обл., м. Горлівка, пр-т Леніна, б. 44а), зі зброєю в руках, забезпечував виконання вказаним підрозділом покладених на нього функцій на тимчасово окупованих територіях Донецької області, у тому числі в м. Горлівка, а саме:

- забезпечення правопорядку і військової дисципліни серед військовослужбовців;
- здійснення охорони військовослужбовців, які перебували на гауптвахті;
- охорона службових приміщень органів військової прокуратури і військових слідчих органів;
- участь у заходах з виконання задач гарнізонної служби;
- участь в охороні и обороні гарнізонних об'єктів;
- участь у взаємодії з МНС рф з виконання задач цивільної оборони;
- здійснення обліку військових частин, дислокованих у гарнізоні, військових команд, які прибули у відрядження, військових поховань на території гарнізону;
- ведення обліку і зберігання зброї і боєприпасів, вилучених у затриманих військовослужбовців;
- здійснення перевірки паспортного режиму і забезпечення охорони громадського порядку;
- участь в організації та проведенні заходів щодо контролю доріг, в тому числі, у прифронтовій зоні;
- несення служби на блокпостах.

Таким чином встановлена достатність доказів для підозри Хаймінова Максима Віталійовича у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України – державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту та надання іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України.

Із 05 год. 30 хв. 24 лютого 2022 року у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Указом президента України № 64/2022 від 24 лютого 2022 року в Україні введено воєнний стан строком на 30 днів, тобто до 05 год. 30 хв. 26 березня 2022 року.

У подальшому на підставі відповідних Указів Президента України від 14 березня 2022 року № 133/2022, від 18 квітня 2022 року № 259/2022, від 17 травня 2022 року № 341/2022, від 12 серпня 2022 року № 573/2022, від 07 листопада 2022 року № 757/2022, від 06 лютого 2023 року № 58/2023, від 01 травня 2023 року № 254/2023, від 26 липня 2023 року № 451/2023, від 06 листопада 2023 року № 734/2023 у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією рф, воєнний стан на території України продовжувався. На теперішній час, на підставі Указу Президента України від 05 лютого 2024 року № 49/2024 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією рф, воєнний стан на території України продовжено з 05 год. 30 хв. 14.02.2024 строком на 90 діб, тобто до 13.05.2024.

Громадянин України Хаймінов М. В., будучи обізнаним про незаконність дій зс рф та збройних підрозділів так званої «днр», розуміючи, що у зв'язку зі збройною агресією рф на території України з 24 лютого 2022 року діє воєнний стан, усвідомлюючи, що суверенітет України поширюється на всю її територію, Україна є унітарною державою, а територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою, реалізуючи прямий умисел, направлений на вчинення державної зради, усвідомлюючи та передбачаючи невідворотне настання суспільно небезпечних наслідків та бажаючи їх настання, в порушення вимог ст. 65 Конституції України, якою передбачено обов'язок громадян України захищати незалежність та територіальну цілісність України, бажаючи допомогти у проведенні підривної діяльності та зробити свій особистий внесок в насильницьку зміну, повалення конституційного ладу та захоплення державної влади в Україні, а також зміну меж території і державного кордону України, перебуваючи на посаді рядового одного з підрозділів військової комендатури так званої «днр», яка є територіальним органом військової поліції і входить до складу зс рф, діючи на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності України, **в умовах воєнного стану**, у період з 06 березня 2022 року по цей день надавав допомогу російській федерації у проведенні підривної діяльності проти України.

Так, Хаймінов М. В. у складі підрозділів військової комендатури так званої «днр», зокрема, у складі 1 стрілецької роти 2 стрілецького батальйону 109 стрілецького полку військової частини 34494 (адреса: Донецька обл., м. Горлівка, пр-т Леніна, б. 44а), зі зброєю в руках, забезпечував виконання вказаним підрозділом покладених на нього функцій на тимчасово окупованих територіях Донецької області, у тому числі в м. Горлівка, а саме:

- забезпечення правопорядку і військової дисципліни серед військовослужбовців;
- здійснення охорони військовослужбовців, які перебували на гауптвахті;
- охорона службових приміщень органів військової прокуратури і військових слідчих органів;
- участь у заходах з виконання задач гарнізонної служби;

- участь в охороні и обороні гарнізонних об'єктів;
- участь у взаємодії з МНС рф з виконання задач цивільної оборони;
- здійснення обліку військових частин, дислокованих у гарнізоні, військових команд, які прибули у відрядження, військових поховань на території гарнізону;
- ведення обліку і зберігання зброї і боєприпасів, вилучених у затриманих військовослужбовців;
- здійснення перевірки паспортного режиму і забезпечення охорони громадського порядку;
- участь в організації та проведенні заходів щодо контролю доріг, в тому числі, у прифронтовій зоні;
- несення служби на блокпостах.

Таким чином встановлена достатність доказів для підозри Хаймінова Максима Віталійовича у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України – державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України: надання іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинене в умовах воєнного стану.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Черкаській області
підполковник юстиції

Андрій ВОДЯНИК

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор відділу нагляду
за додержанням законів
регіональним органом безпеки
Черкаської обласної прокуратури
23 лютого 2024 року

Вадим КОЛОМІЄЦЬ

Одночасно, у відповідності до вимог ст.ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний _____ / _____ /

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ / _____ /

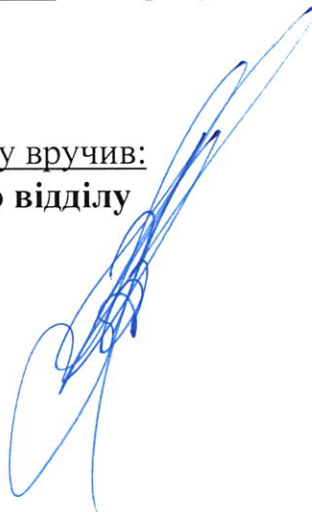
___ год. ___ хв. _____ 2024 року

Письмове повідомлення про підозру вручив:

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу

УСБУ в Черкаській області

підполковник юстиції

Андрій ВОДЯНИК

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ ПРО
ВИКЛИК**

Повістка на ім'я гр-на (ки)
Хаймінова Максима Віталійовича, 29.03.1990 р.н.,
про явку 04.03.2024, 05.03.2024,
06.03.2024 о 10 год. 00 хв. до
старшого слідчого в ОВС
слідчого відділу Управління СБ
України в Черкаській області
Водяника А. С. (м. Черкаси,
вул. Гоголя 240) для вручення
повідомлення про підозру і
допиту як підозрюваного у
кримінальному провадженні
№ 22023250000000059

ОТРИМАВ(ЛА)

Повістку про виклик вручив
Слідчий А. Водяник

« ____ » _____ 20__ року

**СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
УПРАВЛІННЯ В ЧЕРКАСЬКІЙ ОБЛАСТІ**

Слідчий відділ
м. Черкаси, вул.Гоголя, 240 ☎ 37-92-44

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н **ХАЙМІНОВ МАКСИМ ВІТАЛІЙОВИЧ, 29.03.1990 р.н.**

який зареєстрований за адресою: Донецька область, м. Єнакієве, вул. 2-га
Миська, б. 103, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно
з'явитися 04.03.2024, 05.03.2024, 06.03.2024 о 10 год. 00 хв. до старшого
слідчого в ОВС слідчого відділу Управління СБ України в Черкаській
області Водяника А. С. (м. Черкаси, вул. Гоголя 240)

для вручення повідомлення про підозру і допиту як підозрюваного у
кримінальному провадженні №22023250000000059

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
 - 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Старший лідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Черкаській області
підполковник юстиції

23.02.2024

М.П.

Андрій ВОДЯНИК

Стаття 121. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження

1. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, - це витрати обвинуваченого, підозрюваного, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, його захисника, представника потерпілого, пов'язані з переїздом до іншого населеного пункту, найманням житла, виплатою добових (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також втрачений заробіток чи витрати у зв'язку із відривом від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

2. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження підозрюваного, обвинуваченого, він несе самостійно.

3. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження захисника, несе підозрюваний, обвинувачений.

4. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження представника, несе особа, яку він представляє.

5. Граничний розмір компенсації за судовим рішенням витрат, пов'язаних із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 122. Витрати, пов'язані із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів

1. Витрати, пов'язані із залученням свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів, несе сторона кримінального провадження, яка заявила клопотання про виклик свідків, залучила спеціаліста, перекладача чи експерта, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

2. Витрати, пов'язані із участю потерпілих у кримінальному провадженні, залученням та участю перекладачів для перекладу показань підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, цивільного позивача та цивільного відповідача, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України. Залучення стороною обвинувачення експертів спеціалізованих державних установ, а також проведення експертизи за дорученням слідчого судді або суду здійснюється за рахунок коштів, які цільовим призначенням виділяються цим установам з Державного бюджету України.

3. Потерпілим, цивільним позивачам, свідкам оплачуються проїзд, наймання житла та добові (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також компенсація за втрачений заробіток чи відрив від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

4. Експертам, спеціалістам, перекладачам оплачуються проїзд, а також добові в разі переїзду до іншого населеного пункту. Експертам, спеціалістам і перекладачам повинна бути сплачена винагорода за виконану роботу, якщо це не є їх службовим обов'язком.

5. Граничний розмір компенсації витрат, пов'язаних із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів та експертів, встановлюється Кабінетом Міністрів України

(відмітка про прибуття особи для проведення процесуальної дії)

(прізвище, ініціали, посада та підпис слідчого)